

UZASADNIENIE

Formularz UK 2	Sygnatura akt	II AKa 181/23	
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	2		
1. CZĘŚĆ WSTĘPNA			
1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji			
Wyrok Sądu Okręgowego w Szczecinie z dnia 29 marca 2023 r., sygn. akt III K 180/19			
1.2. Podmiot wnoszący apelację			
# oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
# oskarżyciel posiłkowy			
# oskarżyciel prywatny			
# obrońca			
# oskarżony albo skazany w sprawie			

o wydanie wyroku łącznego			
# inny			
1.3. Granice zaskarżenia			
1.1.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.1.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego		

	<p>w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu</p>	
#	<p>art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia</p>	
#	<p>art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia</p>	
#	<p>art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka</p>	
#	<p>art. 439 k.p.k.</p>	
#	<p>brak zarzutów</p>	
<p>1.4. Wnioski</p>		

#	Uchylenie	#	Zmiana	
2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy				
1.5. Ustalenie faktów				
1.1.3. Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.1.1.	M. P.	Oskarżony nie był karany sędownie	Dane o karalności	1329
1.1.4. Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.2.1.				
1.6. Ocena dowodów				
1.1.5. Dowody będące podstawą ustalenia faktów				
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu		

	Dane o karalności	Dowód obiektywny, nie kwestionowany przez strony	
1.1.6. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków			
Lp.	Zarzut		
3.1.	Apelacja oskarżyciela publicznego Zarzut rażącej niewspółmierności kary poprzez wymierzenie M. P. za przestępstwo opisane w pkt II wyroku z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 294 § 1 kk w zb. z art. 271 § 1 kk zw. z art. 12 § 1 kk w zw. z art. 4 § 1 kk kary	# zasadny # częściowo zasadny x niezasadny	

	<p>1 roku pozbawienia wolności oraz grzywny w wymiarze 100 stawek dziennych po 50 złotych każda, a w konsekwencji orzeczenie wobec M. P. w pkt III wyroku kary łącznej przy zastosowaniu zasady pełnej absorpcji w wysokości jedynie 1 roku pozbawienia wolności oraz kary grzywny w wymiarze 160 stawek dziennych po 50 złotych każda, a następnie warunkowe zawieszenie tak wymierzonej kary na skutek niedostatecznego uwzględnienia wysokiego stopnia społecznej szkodliwości czynu zarzuconego oskarżonemu, przy równoczesnym nadaniu nadmiernego znaczenia okolicznościom łagodzącym, przez co kara nie spełnia dyrektyw określonych w art. 53 § 1 kk w szczególności nie osiągnie celów zapobiegawczych i wychowawczych wobec M. P..</p>			
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za				

zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
<p>Sąd Okręgowy w sporządzonym pisemnym uzasadnieniu wskazał wszystkie okoliczności, które miały wpływ na wymiar poszczególnych kar jednostkowych i ocenił je w sposób prawidłowy. Niekaralność oskarżonego, ustabilizowany tryb życia, częściowe naprawienie wyrządzonych popełnionymi przestępstwami szkód stanowiły podstawę do wymierzenia jemu kar jednostkowych pozbawienia wolności nieco powyżej dolnych granic zagrożenia ustawowego. Wymierzenie kary łącznej pozbawienia wolności przy zastosowaniu zasady pełnej absorpcji wynikało z ww. okoliczności, ale nadto z tożsamości rodzajowej popełnionych przestępstw i ich bliskości czasowej (w znacznej części pokrywających się w tym aspekcie). Istniały także</p>		

podstawy do warunkowego zawieszenia wykonania kary łącznej pozbawienia wolności, albowiem od popełnienia przestępczych zachowań upłynął okres blisko 6 lat a oskarżony nie naruszył porządku prawnego. Ponadto nałożony obowiązek naprawienia wyrządzonych szkód będzie możliwy do zrealizowania przez oskarżonego, kiedy będzie posiadał odpowiednie możliwości zarobkowe, które możliwe są jedynie w trakcie pobytu na wolności. M. P. za swoje przestępstwa obowiązany będzie uiścić karę grzywny, a brak wykonania obowiązku naprawienia szkód może stanowić podstawę do zarządzenia wykonania warunkowo zawieszanej kary pozbawienia wolności. Dodatkowo oskarżony w okresie próby będzie pozostawał pod dozorem kuratora, aby w sposób należyty wywiązał się z rozstrzygnięć zawartych w wyroku. Oskarżyciel

<p>publiczny nie kwestionował ustaleń faktycznych poczynionych przez Sąd I instancji, a w szczególności wysokości nałożonych na oskarżonego obowiązków naprawienia wyrządzonych popełnionymi przestępstwami szkód.</p>			
<p>Wniosek</p>			
<p>O zmianę zaskarżonego wyroku poprzez:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. rozwiązanie rozstrzygnięcia w przedmiocie kary łącznej orzeczonej wobec M. P. w pkt III wyroku; 2. podwyższenie wymierzonej M. P. kary za przypisane mu w pkt II wyroku przestępstwo do 2 lat pozbawienia wolności oraz grzywny w wymiarze 300 stawek dziennych po 50 złotych każda; 3. orzeczenie wobec oskarżonego za przypisane mu w pkt I i II wyroku przestępstwa kary łącznej w wymiarze 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia 	<p># zasadny # częściowo zasadny X niezasadny</p>		

<p>wolności oraz grzywny w wymiarze 350 stawek dziennych po 50 złotych każda;</p> <p>4. uchylene rozstrzygnięć określonych w pkt IV i V zaskarżonego wyroku:</p> <p>5. w pozostałej części wniósł o utrzymanie wyroku w mocy.</p>		
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Sąd Okręgowy miarkując wymiar kar jednostkowych za przypisane oskarżonemu przestępstwa wziął pod uwagę wszystkie okoliczności mające na to wpływ. Orzeczone kary są adekwatne do stopnia zawinienia i społecznej szkodliwości popełnionych występów. Wymierzona kara łączna pozbawienia wolności i grzywny została ukształtowana w sposób prawidłowy. Argumentacja Sądu Okręgowego przedstawiona w uzasadnieniu jest przekonywująca.</p>		

<p>Podkreślić także należy, że Sąd Apelacyjny w zakresie czynu przypisanego M. P. w punkcie II części rozstrzygającej wyroku wyeliminował zachowania opisane w punktach 38, 39, 40, 41, co skutkowało obniżeniem wysokości szkody wyrządzonej tym przestępstwem, a skutkowało wyeliminowaniem z podstawy prawnej przypisanego oskarżonemu występku art. 294 § 1 kk. Sąd II instancji pomimo tej zamiany dokonanej na korzyść oskarżonego, nie zmodyfikował rozstrzygnięcia w zakresie orzeczonych kar jednostkowych, albowiem ich wymiar nadal był adekwatny do stopnia zawinienia i społecznej szkodliwości tego przestępstwa.</p>				
<p>3.2.</p>	<p>Apelacja obrońcy oskarżonego: naruszenie przepisów postępowania, tj.: 1) art. 7 k.p.k. poprzez dowolną, a</p>	<p># zasadny x częściowo zasadny # niezasadny</p>		

nie swobodną ocenę zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, tj. w szczególności:

a) faktur będących podstawą skazania i pism pokrzywdzonej, skutkujące uznaniem, iż pokrzywdzona wykazała, iż oskarżony swoim zachowaniem wyrządził jej szkodę w łącznej wysokości 282.996,77 zł, co doprowadziło do naruszenie prawa materialnego tj. art. 46 § 1 k.k. poprzez uznanie, iż pokrzywdzona sprostą ciężarowi dowodowemu w zakresie udowodnienia wysokości poniesionej szkody, w sytuacji kiedy oprócz swoich gołosłownych twierdzeń nie przedstawiła potwierdzających to dowodów przez co nie sposób uznać, iż sprostą w tym zakresie ciężarowi dowodowemu zgodnie z przepisami prawa cywilnego, do którego stosowania odsyła art. 46 k.k.,

b) faktury VAT nr (...) z dnia 31.08.2017 r. na

dane (...) i pism pokrzywdzonej, poprzez przyjęcie, iż faktura ta nie została opłacona, w sytuacji kiedy jak wynika z danych na niej zawartych w dniu 25.10.2017 r. dokonano płatności zgodnie za nr KP (...) w wysokości 1001,60 PLN oraz w dniu 27.20.2017 r. zgodnie za nr KP (...) w wysokości 1000,00 PLN oraz stanowiska pokrzywdzonej, która uznała dokonaną wpłatę, zaksięgowaną pod wskazanymi nr KP, co w konsekwencji doprowadziło do poczynienia błędnych ustaleń faktycznych jakoby faktura nie została opłacona,

c) faktury VAT nr (...) z dnia 30.06.2017 r. na dane B. C. O. AB i pisma pokrzywdzonej z dnia 13 kwietnia 2022 r. (pkt 3) z załącznikiem, poprzez przyjęcie, iż faktura ta nie została opłacona, w sytuacji kiedy jak wynika z danych na niej zawartych w dniu 30.06.2017 r. dokonano płatności w wysokości 14.172,18 PLN oraz

w dniu 21.08.2017 r. w wysokości 0,18 PLN oraz stanowiska pokrzywdzonej, która potwierdziła fakt jej opłacenia, co w konsekwencji doprowadziło do poczynienia błędnych ustaleń faktycznych jakoby faktura nie została opłacona,

d) faktury VAT nr (...) z dnia 31.08.2017 r. na dane P. Ś. i pisma pokrzywdzonej z dnia 24 maja 2022 r., poprzez przyjęcie, iż faktura ta nie została opłacona, w sytuacji kiedy jak wynika z danych na niej zawartych oraz stanowiska pokrzywdzonej faktura ta widnieje w systemie jako opłacona, a wpłata do kasy dokonana została przez oskarżonego, co w konsekwencji doprowadziło do poczynienia błędnych ustaleń faktycznych jakoby faktura nie została opłacona,

e) faktury VAT nr (...) z dnia 09.09.2017 r. na dane G. Z. i pisma pokrzywdzonej, poprzez przyjęcie, iż faktura ta nie została opłacona, w

sytuacji kiedy jak wynika z danych na niej zawartych w dniu 29.09.2017 r. zgodnie za nr KP (...) dokonano częściowej płatności w wysokości 106,00 PLN, co pokrzywdzona uznała, a co w konsekwencji doprowadziło do poczynienia błędnych ustaleń faktycznych jakoby faktura nie została opłacona w żadnym zakresie,

f) faktury VAT nr (...) z dnia 17.10.2017 r. na dane K. Ł. poprzez przyjęcie, iż faktura ta została opłacona poprzez kompensatę z fakturą nr (...) w listopadzie 2017 r., w sytuacji kiedy jak wynika z danych zawartych na fakturze w dniu 09.11.2017 r. dokonano wpłaty zgodnie za nr KP (...) w wysokości 2800,00 PLN, a następnie dokonano kompensaty pozostałej kwoty z wynagrodzenia oskarżonego, co w konsekwencji przemawia za postawą oskarżonego w zakresie regulowania zobowiązań z faktur

i brakiem wyrządzenia szkody pokrzywdzonej w tym zakresie,

g) faktury VAT nr (...) z dnia 06.05.2017 r. na dane W. T. poprzez przyjęcie, iż faktura ta nie została opłacona, w sytuacji kiedy jak wynika z danych zawartych na fakturze w dniu 19.06.2017 r. dokonano płatności w wysokości 3854,30 PLN, a pokrzywdzona nie wykazała, aby to W. T. osobiście uregulował należność wynikającą z faktury oraz aby ta należność miała zostać mu zwrócona, co w konsekwencji doprowadziło do poczynienia błędnych ustaleń faktycznych jakoby faktura ta nie została opłacona,

h) faktury VAT nr (...) z dnia 31.10.2017 r. na dane S. C. poprzez przyjęcie, iż faktura ta nie została opłacona, w sytuacji kiedy jak wynika z danych zawartych w piśmie pokrzywdzonej (tabela) k. 23, nastąpiła kompensata z FV P., co potwierdzają

oświadczenia k. 886 oraz wydruk z księgowania k. 884, co w konsekwencji doprowadziło do poczynienia błędnych ustaleń faktycznych jakoby faktura ta nie została opłacona,

i) faktury VAT nr (...) z dnia 30.11.2017 r. na dane PHU (...) na kwotę 3.984,56 zł, dokumentów kompensat (k. 883, 885 i 887) oraz nakazu zapłaty Sądu Rejonowego Szczecin-Centrum w Szczecinie w postępowaniu nakazowym z dnia 21 marca 2018 r., sygn. akt X GNc 160/18, poprzez pominięcie okoliczności dotyczących uregulowania należności z tytułu tej faktury ponad kwotę na niej widniejącą, co w konsekwencji doprowadziło do pominięcia przy uwzględnieniu zakresu naprawionej już szkody kwoty zapłaconej ponad kwotę widniejącą na fakturze tj. kwoty 2.152,50 zł,

j) przedłożonego przez pokrzywdzoną zestawienia (tabeli), k. 23, poprzez pominięcie zapisów

zawartych w tym dokumencie, który został uznany przez Sąd za wiarygodny, a dotyczących w szczególności faktur VAT nr (...) wystawionej dla (...) sp. z o.o., VAT (...) z 30.09.2017 r. wystawionej dla (...).B. D., VAT (...) z 31.10.2017 r. wystawionej dla P. K., VAT (...) z 31.10.2017 r. wystawionej dla P. K., w którym to zestawieniu przy każdej z tych faktur powołano stosowne adnotacje dotyczące ich płatności, a które zostały ustalone przez pokrzywdzoną, co w konsekwencji doprowadziło do niezasadnego uznania sprawstwa i winy oskarżonego w odniesieniu do wymienionych faktur, a w dalszej konsekwencji błędnego ustalenia wysokości wyrządzonej pokrzywdzonej szkody,

k) pism pokrzywdzonej i przedłożonych przez nią dokumentów, co doprowadziło do ustalenia wysokości nałożonego obowiązku naprawienia szkody

w oparciu o
wpłacone kwoty
podane przez
pełnomocnika
oskarżyciela
posiłkowego w
pismach
procesowych i
zestawieniach
zbiorczych, w
sytuacji kiedy
dowody te nie
powinny stanowić
podstawy do
orzeczenia
obowiązku
naprawienia szkody,
albowiem w sposób
nie budzący
wątpliwości nie
dowodzą faktycznej
jej wysokości, a w
toku postępowania
wykazana została
niekonsekwencja
pokrzywdzonej i
przede wszystkim
zmienność jej
stanowisk, a także
przekazywane przez
pokrzywdzoną
informacje odnośnie
uregulowania faktur
nie zostały poparte
żadnym
wiarygodnym
dokumentem
księgowym w tym
zakresie, a
potwierdzenie przez
pokrzywdzoną
uregulowania części
faktur (także bez
przedłożenia w tym
zakresie
dokumentów),
dowodzi faktu, że
nie sposób dać wiary
pokrzywdzonej w

odniesieniu do faktur, których uregulowaniu zaprzecza, co w konsekwencji doprowadziło do niezasadnego uznania wysokości wyrządzonej szkody w wysokości 282.996,77 zł, a następnie obowiązku naprawienia szkody w łącznej kwocie 211.109,60 zł,

l) wyjaśnień oskarżonego:

- i porozumienia zaproponowanego przez pokrzywdzoną polegającą na uznaniu, iż wyjaśnienia te nie zasługują na walor wiarygodności w zakresie większości dokumentów objętych zarzutami, albowiem pozostają sprzeczne z pozostałym materiałem dowodowym, w szczególności zeznaniami świadków i przedłożonymi przez pokrzywdzoną dokumentami, w sytuacji kiedy Sąd zmarginalizował podawane przez oskarżonego twierdzenia w zakresie specyfiki pracy u pokrzywdzonej oraz

w powiązaniu z postawą procesową pokrzywdzonej, która bez przedstawienia wiarygodnych dowodów zmieniała wielokrotnie swoje stanowiska w sprawie, czego dowodzi analiza wszystkich pism składanych przez pokrzywdzoną i jej oświadczeń składanych na rozprawach, a także okoliczności, iż pokrzywdzona proponowała oskarżonemu zawarcie porozumienia, a która to ocena doprowadziła do niezasadnego uznania sprawstwa i winy oskarżonego w zakresie faktur uznanych przez Sąd, a w dalszej konsekwencji niezasadnego ustalenia obowiązku naprawienia szkody w wysokości określonej przez Sąd,

- i znajdującego się w aktach pozwu pokrzywdzonej przeciwko oskarżonemu polegającą na uznaniu, iż wystawienie przez oskarżonego faktur na swoją rzecz tj. na rzecz

podmiotu PHU (...) (wymienione w pkt II wyroku w pkt 39-42) wypełniało znamiona przestępstwa, albowiem oskarżony nie miał zamiaru ich opłacenia, w sytuacji kiedy oskarżony prowadził działalność gospodarczą, miał możliwość pobierać towar na swoje dane (na preferencyjnych warunkach), a także w formie towarowej rozliczać swoje wynagrodzenie, a przede wszystkim miał zamiar uregulowania płatności za te faktury czego dowodzi fakt, iż nim upłynął termin płatności faktury (...) nie ona została w części skompensowana, a ewentualne opóźnienie w płatności faktur rodzić może ewentualną odpowiedzialność cywilną, ale przede wszystkim sama pokrzywdzona w treści pozwu o zapłatę wniesionego po złożeniu zawiadomienia do prokuratury podniosła, iż faktury te zostały wystawione przez oskarżonego w związku z

prowadzoną przez niego działalnością, a zatem potwierdziła ich legalność oraz fakt, iż zostały one wystawione zgodnie z prawem, co w konsekwencji doprowadziło do niezasadnego uznania sprawstwa i winy oskarżonego w zakresie powołanych dokumentów,

l) zeznań S. R. poprzez uznanie, iż zasługują one na walor wiarygodności w całości, w sytuacji kiedy jak wynika ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego zeznania świadka, jako przedstawiciela pokrzywdzonej jasno dowodzą braku konsekwencji w jej stanowisku, zmienności prezentowanej postawy co do żądania naprawienia szkody, a przede wszystkim braku wykazania faktycznie poniesionej szkody oraz okoliczności dotyczących proponowanego oskarżonemu porozumienia, co w konsekwencji doprowadziło do niezasadnego uznania powstania na skutek działania oskarżonego szkody

w rozmiarach
orzeczonych przez
Sąd,

l) zeznań K. O.
i A. O., które
Sąd uznał za w
pełni wiarygodne,
poprzez pominięcie
podawanych przez
nich okoliczności
dotyczących
dokonywanych
płatności w formie
przelewu na
rachunek bankowy
i braku wykazania,
iż środki te nie
wpłynęły na konto
pokrzywdzonej,
albowiem pomimo
wskazania przez
świadka nr
rachunku
bankowego z
którego
prawdopodobnie
dokonywała
płatności, nie zostało
wykazane aby środki
na konto
pokrzywdzonej
faktycznie nie
wpłynęły, co w
konsekwencji
wpłynęło na
poczynienie
błędnych ustaleń
faktycznych
dotyczących
przywłaszczenia
przez oskarżonego
środków z tytułu
faktur nr (...),

m) zeznań A. D.,
poprzez przyjęcie, iż
zeznania te są w
całości wiarygodne,
w sytuacji kiedy

zeznania świadka
pozostają w
sprzeczności z
wystawionymi na
jego dane fakturami
oraz wyjaśnieniami
oskarżonego, z
których wynika, iż
świadek dokonywał
zakupu towarów
i nie zawsze
współpraca z (...)
wyglądała tak jak
to podawał, a w
momencie
wystawienia faktury
VAT (...) z
21.08.2017 r.
podejmował się
prac remontowych o
zakresie zbliżonym
do towaru na
niej widniejącego,
co w konsekwencji
wpłynęło na
poczynienie
błędnych ustaleń
faktycznych
dotyczących
popelniania przez
oskarżonego czynu
odnośnie tej faktury,

n) zeznań A. T., E.
K. i L. J. poprzez
uznanie, iż zeznania
tych świadków nie
miały znaczenia
dla rozstrzygnięcia
sprawy, w sytuacji
kiedy świadkowie
Ci wskazywali na
mechanizmy
panujące u
pokrzywdzonej, co
potwierdzało
wyjaśnienia
oskarżonego i co
niewątpliwie miało
wpływ na

	<p>rozstrzygnięcia sprawy,</p> <p>o) zeznań M. J. i sporządzonego przez niego zestawienia, które Sąd uznał ze w pełni wiarygodne, w sytuacji kiedy zarówno z zeznań świadka i jaki sporządzonego przez niego zestawienia wynika szereg sprzeczności i niejasności, co znalazło potwierdzenie w czasie przesłuchania na rozprawie, a zestawianie sporządzone zostało jedynie w oparciu o informacje przekazane przez pokrzywdzoną (i sporządzone było dwukrotnie), a zatem nie sposób nadać im wiarygodności, a przede wszystkim rzetelności dowodowej, co w konsekwencji doprowadziło do poczynienia błędnych ustaleń faktycznych dotyczących popełniania przez oskarżonego czynów w zakresie większości zawartych w nich faktur.</p>			
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za</p>				

zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
<p>Apelacja obrońcy była zasadna jedynie w niewielkim zakresie. Sąd Okręgowy zebrał wszystkie dowody niezbędne do rozstrzygnięcia sprawy i ocenił je w sposób zgodny z treścią art. 7 kpk. Słusznie uznał wyjaśnienia oskarżonego za niewiarygodne w znacznej ich części, albowiem pozostawały w oczywistej sprzeczności z dowodami przedstawionym przez pokrzywdzoną, a także zeznaniami świadków. M. P. dopuszczał się na szkodę pokrzywdzonej przestępstw przeciwko mieniu poprzez przywłaszczanie przekazywanych mu przez kontrahentów (...) kwot pieniędzy, jak też poprzez wprowadzenie w błąd pokrzywdzoną co do rzekomych zdarzeń gospodarczych za pomocą wystawionych faktur na podmioty, które</p>		

takich transakcji nie zawierały. Takie działanie służyło do wyłudzenia materiałów budowlanych. M. P. obu przestępstw dopuścił się w celu osiągnięcia korzyści majątkowych.

Obrońca w swojej apelacji podważał sprawstwo M. P. tylko, co do niektórych z przypisanych mu przestępczych zachowań.

Koncentrował się głównie na zakwestionowaniu dopuszczenia się przez M. P. wskazywanych w apelacji przestępczych zachowań, a w dalszej kolejności zmierzał do obniżenia nałożonego na oskarżonego obowiązku naprawienia wyrządzonych szkód.

W przypadku przestępstwa przywłaszczenia apelujący zakwestionował zachowania opisane w punktach 1, 7, 14, 18, 19 i 20. Sąd Okręgowy w oparciu o dowody przedstawione przez pokrzywdzoną oraz

zeznania osób, które dokonywały przekazania pieniędzy M. P. w formie gotówkowej lub przelewem na podane przez niego konta bankowe ustalił, że przestępstwa te miały miejsce.

Sąd Okręgowy w przypadku następujących faktur VAT o numerach (...) z dnia 30.09.2017 r wystawionej klientowi (...) na kwotę 9237,30 zł; (...) z dnia 30.09.2017 wystawionej klientce K. O. na kwotę 6 140,16 zł; (...) z 30.09.2017 wystawionej klientowi (...) w kwocie 2.429,95 zł; (...) z 31.10.2017, wystawionej klientowi P. K. na kwotę 3 991,84 zł oraz (...) z 31.10.2017 wystawionej klientowi P. K. w kwocie 4 640,59 zł ustalił w oparciu o zeznania osób, które odbierały wynikające z faktu towary, że dokonywali oni płatności za nie oskarżonemu w formie gotówkowej lub poprzez przelewy bankowe

(K. O. jak zeznała dokonała płatności na konto podane przez oskarżonego, a fakturę otrzymała dopiero po pewnym czasie). Nie sposób zakwestionować prawdziwości relacji tych osób, a także informacji przekazanych przez pokrzywdzoną, że należności wynikające z tych faktur nie zostały jej przekazane. Pokrzywdzona w sposób rzetelny i dokładny podała dane na temat otrzymanych pieniędzy, przy czym kiedy stwierdzała otrzymaną zapłatę, to potwierdzała taką okoliczność. Przykładem takiej postawy jest potwierdzenie otrzymanej płatności przelewem na rachunek pokrzywdzonej, która wynikała z faktury VAT nr (...) z dnia 07.12.2017 r wystawionej klientowi A. M. G. na kwotę 4 600 zł. Z zebranych w sprawie dowodów wynika, że faktura ta została opłacona, co także stwierdził Sąd Okręgowy w uzasadnieniu. Zatem nałożony na M. P. obowiązek naprawienia szkody

został pomniejszony o tę kwotę.

W przypadku przestępstwa przypisanego M. P. w punkcie II części rozstrzygającej wyroku zakwestionowane zostały przez obrońcę zachowania opisane w punktach 3, 4, 5, 6, 7, 8, 25, 31, 32, 33, 34, 37 i 38, 39, 40, 41 i 42.

Zasadne okazały się jedynie zarzuty dotyczące błędnego przypisania oskarżonemu zachowań opisanych w punktach 39, 40, 41 i 42. Nie sposób uznać, aby M. P. miał zamiar wprowadzić w błąd pokrzywdzoną poprzez wystawienie faktur na swoje dane z przyjęciem obowiązku zapłaty. M. P. w dacie tych czynów mógł dokonywać zakupu towarów od pokrzywdzonej we własnym imieniu i korzystał z takiej możliwości. Nie wprowadzał pokrzywdzonej w błąd, co do nabywcy towarów, jak w przypadku innych zachowań. Nie wystawiał także dokumentu poświadczającego

nieprawdę co do okoliczności mających znaczenie prawne. Nie realizował zatem żadnych znamion zarzuconego mu występk. W konsekwencji te zachowania zostały wyeliminowane z opisu przypisanego mu występk, co miało wpływ na łączną wysokość wyrażonej przypisanym przestępstwem szkody, a w konsekwencji także na kwalifikację prawną. W wyniku tej zmiany łączna wysokość wyrażonej tym przestępstwem szkody wyniosła bowiem 175 682,10 zł, a z kwalifikacji prawnej przestępstwa został wyeliminowany art. 294 § 1 kk. Nie miało to jednak wpływu na wymiar orzeczonych kar jednostkowych grzywny i pozbawienia wolności, albowiem były one adekwatne do stopnia zawinienia i społecznej szkodliwości popełnionego przez M. P. przestępstwa.

Sąd Okręgowy nałożył na oskarżonego

obowiązek
naprawienia szkody
za przypisany mu w
punkcie II występki
w wysokości 133
636,01 zł. Nie
ulega wątpliwości,
że jest to kwota
niższa zarówno od
tej wskazywanej w
rozstrzygnięciu Sądu
Okręgowego jako
wysokość
wyrządzonej szkody,
to jest 205 523,78
złotych, jak też i
tej ustalonej przez
Sąd Apelacyjny na
kwotę 175 682,10
zł. Wniosek z tego
wynika taki, że Sąd
Okręgowy uznał, że
wyrządzona szkoda
została częściowo
naprawiona, co
wynikało wprost z
informacji
przekazywanych
przez
pokrzywdzoną.

W szczególności
szkoda została
naprawiona w
przypadku
zachowań opisanych
w punktach 3, 4 (do
kwoty 1989,53 zł), 6,
18, 25, 31, 32, 33
i 37. W przypadku
pozostałych zdarzeń
nie doszło do
naprawienia
wyrządzonych
szkód, albowiem
nie ma takiego
potwierdzenia ze
strony
pokrzywdzonej. Nie
ma żadnych

powodów do
uznania, aby
składane
oświadczenie co do
wymiaru
nienaprawionych
szkód było
nieprawdziwe.

Natomiast
twierdzenia
oskarżonego jakoby
należności za faktury
potrącał ze swoich
należności nie
znajdują żadnego
potwierdzenia
dokumentarnego ani
logicznego.

Podkreślić należy, że
zachowania
przypisane M. w
punkcie II nosiły
formę oszustwa,
które polegało na
uzyskiwaniu
korzyści
majątkowych
poprzez
wprowadzenie
pokrzywdzonego w
błąd na podstawie
wystawianych
fikcyjnych faktur.

Zatem także
twierdzenia M. P.,
że należności z nich
wynikające zostały
opłacone w wyższym
niż Sąd Okręgowy
przyjął to rozmiarze,
także w tych
kategoriach należy
postrzegać.

Oczywistym jest, że
świadkowie, którzy
widnieli na tych
fikcyjnych fakturach
mogli jedynie
oświadczyć, że

<p>takich transakcji nie zawierali. Natomiast zeznania złożone przez pracowników (...), właścicieli, pracowników czy też byłych pracowników pokrzywdzonej zostały ocenione w sposób właściwy przez Sąd I instancji, co wynika z przekonywujących argumentów na tę okoliczność przytoczonych w pisemnym uzasadnieniu wyroku.</p>			
<p>Wniosek</p>			
<p>- zmianę opisu czynu opisanego w pkt I wyroku poprzez wyeliminowanie z opisu faktur opisanych w pkt 1, 7, 14, 18, 19 i 20,</p> <p>- zmianę opisu i kwalifikacji prawnej czynu opisanego w pkt II wyroku poprzez wyeliminowanie z opisu czynu faktur opisanych w pkt 3, 4, 5, 6, 7, 8, 25, 31, 32, 33, 34, 37 i 38, 39, 40, 41 i 42 i wymiaru kary czynu z art. 294 § 1 k.k.</p> <p>- w konsekwencji powyższego o obniżenie wymierzonej kary pozbawienia</p>	<p># zasadny x częściowo zasadny # niezasadny</p>		

<p>wolności i kary grzywny oraz obowiązku naprawienia szkody</p> <p>- zwolnienie oskarżonego od kosztów postępowania w całości, w tym od opłaty.</p>			
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>			
<p>Sąd Apelacyjny po dokonaniu kontroli instancyjnej zaskarżonego wyroku wyeliminował z opisu występkę przypisanego M. P. w punkcie II części rozstrzygającej wyroku zachowania opisane w punktach od 39 do 42, co skutkowało obniżeniem wartości wyrządzonej szkody i wyeliminowaniem z kwalifikacji prawnej tego występkę art. 294 § 1 kk. Nie miało to jednak wpływu na wymiar orzeczonych kar jednostkowych. Zmniejszeniu uległ natomiast obowiązek naprawienia szkody związany z przypisaniem oskarżonemu</p>			

<p>wstępu opisanego w punkcie I, albowiem jedna z faktur została opłacona. Nie było podstaw do zwalniania oskarżonego od ponoszenia kosztów postępowania, w tym od opłaty.</p>				
<p>3.3.</p>	<p>Apelacja obrońcy oskarżonego: błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę rozstrzygnięcia, mający wpływ na jego treść poprzez uznanie, że: a) szkoda wyrządzona przestępstwem opisanym w pkt I wyroku wynosi 77.472,99 zł, w sytuacji kiedy faktycznie szkoda ta jest zdecydowanie niższa, albowiem nie powinny być uwzględniane przy jej ustaleniu co najmniej faktury wymienione w pkt 1, 7, 14 (z tym że w przypadku tej faktury nie wykazano odpowiedzialności oskarżonego zatem winno nastąpić pomniejszenie wysokości ustalonej szkody, a w konsekwencji także</p>	<p># zasadny x częściowo zasadny # niezasadny</p>		

obowiązku
naprawienia
szkody), 18, 19, 20 - z
tym że w przypadku
tej faktury nie
wykazano
odpowiedzialności
oskarżonego zatem
winno nastąpić
pomniejszenie
wysokości ustalonej
szkody, a w
konsekwencji także
obowiązku
naprawienia
szkody),

b) szkoda
wyrządzona
przestępstwem
opisanym w pkt
II wyroku wynosi
205.523,78 zł, w
sytuacji kiedy
faktycznie szkoda
ta wynosi poniżej
kwoty 200.000
zł, a zatem
nie jest znaczną
szkodą, albowiem
nie powinny być
uwzględniane przy
jej ustaleniu co
najmniej faktury
wymienione w pkt
3 (z tym że
w przypadku tej
faktury nie
wykazano
odpowiedzialności
oskarżonego zatem
winno nastąpić
pomniejszenie
wysokości ustalonej
szkody, a w
konsekwencji także
obowiązku
naprawienia
szkody), 4, 5, 6, 7,
8, 25, 31, 32, 33,

34, 37 i 38, a z dalekiej ostrożności procesowej, wobec zgłoszonego zarzutu, także w zakresie pkt 39, 40, 41 i 42, co w konsekwencji w konsekwencji doprowadziło do naruszania prawa materialnego tj. art. 294 § 1 k.k. poprzez jego zastosowanie,

c) oskarżony dopuścił się popełnienia przestępstwa w związku z wystawieniem faktury VAT (...) z 21.08.2017 r. na kwotę 5.027,49 zł, w sytuacji kiedy taki dokument nie znajduje się w aktach sprawy, albowiem oskarżony stanął pod zarzutem popełnienia czynu dotyczącego faktury VAT (...) z 21.08.2017 r. na kwotę 4.478,12 zł (tj. 35 aktu oskarżenia) i takiego dokumentu także nie ma w aktach sprawy, co w konsekwencji doprowadziło do niezasadnego uznania sprawstwa i winy oskarżonego,

d) oskarżony dopuścił się popełnienia przestępstwa w związku z wystawieniem

faktury VAT (...) z 21.08.2017 r., duplikat z 12.03.2018 r., na kwotę 4.478,12 zł (k. 457), w sytuacji kiedy wyjaśnienia oskarżonego odnośnie prawidłowości wystawienia tego dokumentu znajdują potwierdzenie w informacjach zawartych w dokumentach wystawionych na dane podmiotu A. D., co w konsekwencji doprowadziło do niezasadnego uznania sprawstwa i winy oskarżonego,

e) oskarżony przywłaszczył na szkodę pokrzywdzonej środki przekazane mu przez M. G. w wysokości 4.600 zł, w sytuacji kiedy świadek zeznał, iż opłacił fakturę nr (...) dwukrotnie, tj., do rąk oskarżonego i pokrzywdzonej, a twierdzenia pokrzywdzonej o zwrocie środków świadkowi nie znalazły potwierdzenia w jego zeznaniach jak i przedłożonych przez pokrzywdzoną dokumentach, z których nie wynika, aby świadek

kwitował odbiór kwoty 4.600 zł, co ewentualnie mogłoby stanowić o roszczeniu M. G. względem oskarżonego, a co w konsekwencji doprowadziło do niezasadnego uznania sprawstwa oskarżonego na szkodę pokrzywdzonej spółki,

f) wystawienie faktur:

- faktura VAT nr (...) W. W. na kwotę 3.159,02 zł,

-faktura VAT nr (...) W. W. na kwotę 1.534,50 zł,

- faktura VAT nr (...) W. W. na kwotę 2.232,26 zł,

- faktura VAT nr (...) W. T. na kwotę 3854,30 zł,

- faktury VAT nr (...) z dnia 30.06.2017 r. na dane B. C. O. AB na kwotę 14.172,18 zł,

- faktura VAT nr (...) V. S. S. na kwotę 8.826,88 zł

- faktura VAT nr (...) K. Ł. na kwotę 4.731,41 zł,

- faktura VAT nr (...) na kwotę 4.617,89 zł,

- faktura VAT nr (...) P. Ś. na kwotę 3.991,13 zł,

- faktura VAT nr (...) G. Z. na kwotę 4.094,68 zł

-faktura VAT nr (...) S. C.

wyrządziło pokrzywdzonej szkodę, w sytuacji kiedy zostały one w momencie wystawienia opłacone (w całości lub w części lub skompensowane z wynagrodzenia oskarżonego) i przy przyjęciu, iż czyn oskarżonego popełniony został w warunkach art. 12 k.k. to oznacza to, iż w momencie podjęcia ostatniego z zachowań określonych na dzień 08 grudnia 2017 r. szkoda po stronie pokrzywdzonej z tytułu w/w faktur nie istniała, a dalszej konsekwencji nie powstała znaczna szkoda,

g) w zakresie zarzutu opisanego w pkt I pozostała do naprawienia szkoda wynosi 77.472,99 zł, w sytuacji kiedy przy uwzględnieniu kwot uregulowanych za wymienione w

zarzucie faktury (ich opłacenie i dokonanie kompensat z wynagrodzenia oskarżonego) jest to kwota zdecydowanie niższa, albowiem powinna uwzględniać wszelkie uregulowania, kompensaty, wpłaty i nadwyżki, a także wyliczenie to powinno być pomniejszone o zdarzenia, które charakteru przestępczego nie miały,

h) w zakresie zarzutu opisanego w pkt II pozostała do naprawienia szkoda wynosi 133.636,61 zł, w sytuacji kiedy przy uwzględnieniu kwot uregulowanych za wymienione w zarzucie faktury (ich opłacenie i dokonanie kompensat z wynagrodzenia oskarżonego) jest to kwota zdecydowanie niższa, albowiem powinna uwzględniać wszelkie uregulowania, kompensaty, wpłaty i nadwyżki, a także wyliczenie to powinno być pomniejszone o zdarzenia, które charakteru

	<p>przestępczego nie miały,</p> <p>i) poprzez uznanie, iż nie zaistniały przesłanki do zwolnienia oskarżonego od ponoszenia kosztów postępowania, w sytuacji kiedy oskarżony ma na utrzymaniu rodzinę, spoczywał będzie na nim obowiązek naprawienia szkody oraz grzywny, a swoją postawą procesową, w tym w szczególności dowodową przyczynił do naprowadzania istotnych dla sprawy dowodów, a ilość terminów rozpraw wynikała także z postawy pokrzywdzonej, która nie była w stanie jasno określić zakresu swojego żądania.</p>			
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>				
<p>Zarzuty częściowo zasadne. Sąd Apelacyjny po dokonaniu kontroli instancyjnej zaskarżonego wyroku wyeliminował z opisu występku</p>				

przypisanego M. P. w punkcie II części rozstrzygającej wyroku zachowania opisane w punktach od 39 do 42, co skutkowało obniżeniem wartości wyrządzonej szkody i wyeliminowaniem z kwalifikacji prawnej tego występkę art. 294 § 1 kk. Nie miało to jednak wpływu na wymiar orzeczonych kar jednostkowych. Zmniejszeniu uległ natomiast obowiązek naprawienia szkody związany z przypisaniem oskarżonemu występkę opisanego w punkcie I, albowiem jedna z faktur została opłacona.

Zebrane w sprawie dowody w postaci zeznań przesłuchanych świadków, dokumentów oraz informacji przekazanych przez pokrzywdzoną pozwalały ustalić, że M. P. dopuścił się zarzuconych mu przestępstw. Orzeczone kary jednostkowe pozbawienia wolności i grzywny oraz kary łączne zostały ukształtowane przy

<p>uwzględnieniu wszystkich okoliczności łagodzących i obciążających, co wynika z treści uzasadnienia zaskarżonego wyroku.</p> <p>Nie było podstaw do zwalniania oskarżonego od ponoszenia kosztów procesu, albowiem jest osobą pracującą zawodowo i uzyskującą z tego tytułu środki finansowe.</p> <p>Sąd Apelacyjny ustalił, że faktura VAT opisana w punkcie II tiret 38 części wstępnej wyroku posiada numer (...) a faktura VAT opisana w punkcie II tiret 3 części rozstrzygającej wyroku o numerze (...) została wystawiona w dniu 24 sierpnia 2016 r.</p>			
<p>Wniosek</p>			
<p>a) zmianę zaskarżonego wyroku poprzez:</p> <p>- zmianę opisu czynu opisanego w pkt I wyroku poprzez wyeliminowanie z opisu faktur</p>	<p># zasadny</p> <p>x częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>		

<p>opisanych w pkt 1, 7, 14, 18, 19 i 20,</p> <ul style="list-style-type: none"> - zmianę opisu i kwalifikacji prawnej czynu opisanego w pkt II wyroku poprzez wyeliminowanie z opisu czynu faktur opisanych w pkt 3, 4, 5, 6, 7, 8, 25, 31, 32, 33, 34, 37 i 38, 39, 40, 41 i 42 i wymiaru kary czynu z art. 294 § 1 k.k. - w konsekwencji powyższego o obniżenie wymierzonej kary pozbawienia wolności i kary grzywny oraz obowiązku naprawienia szkody - zwolnienie oskarżonego od kosztów postępowania w całości, w tym od opłaty. 			
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>			
<p>Wniosek częściowo zasadny. Sąd Apelacyjny po dokonaniu kontroli instancyjnej zaskarżonego wyroku wyeliminował z opisu występku</p>			

przypisanego M. P. w punkcie II części rozstrzygającej wyroku zachowania opisane w punktach od 39 do 42, co skutkowało obniżeniem wartości wyrządzonej szkody i wyeliminowaniem z kwalifikacji prawnej tego występkę art. 294 § 1 kk. Nie miało to jednak wpływu na wymiar orzeczonych kar jednostkowych. Zmniejszeniu uległ natomiast obowiązek naprawienia szkody związany z przypisaniem oskarżonemu występkę opisanego w punkcie I, albowiem jedna z faktur została opłacona.

Brak przesłanek do zwolnienia oskarżonego od ponoszenia kosztów postępowania.

4.
**OKOLICZNOŚCI
 PODLEGAJĄCE
 UWZGLĘDNIENIU
 Z URZĘDU**

4.1.

Sąd Apelacyjny dokonał zmian w wyroku, które wynikały z poczynionych przez Sąd Okręgowy omyłek poprzez

	<p>ustalenie, że faktura VAT opisana w punkcie II tiret 38 części wstępnej wyroku posiada numer (...) a faktura VAT opisana w punkcie II tiret 3 części rozstrzygającej wyroku o numerze (...) została wystawiona w dniu 24 sierpnia 2016 r.</p> <p>Zmiany te nie miały wpływu na rozstrzygnięcie o sprawstwie i karach wymierzonych M. P..</p>	
Zwiężle o powodach uwzględnienia okoliczności		
Sąd Apelacyjny dokonał niezbędnych zmian, które wynikały z analizy uzasadnienia Sądu Okręgowego oraz danych zawartych w aktach sprawy.		
5. ROZSTRZYGNIECIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO		
1.7. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji		
5.1.1.	Przedmiot utrzymania w mocy	

<p>Orzeczenie utrzymane, co do orzeczonych kar jednostkowych pozbawienia wolności i grzywny, kar łącznych pozbawienia wolności i grzywny oraz rozstrzygnięć związanych z warunkowym zawieszeniem wykonania kary pozbawienia wolności, obowiązków naprawienia szkody (za wyjątkiem jego obniżenia co do występku przypisanego w punkcie I) oraz o kosztach procesu.</p>		
<p>Zwięźle o powodach utrzymania w mocy</p>		
<p>1.8. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji</p>		
<p>5.2.1.</p>	<p>Przedmiot i zakres zmiany</p>	
<p>Sąd Apelacyjny po dokonaniu kontroli instancyjnej zaskarżonego wyroku wyeliminował z opisu występku przypisanego M. P. w punkcie II części rozstrzygającej</p>		

wyroku zachowania opisane w punktach od 39 do 42, co skutkowało obniżeniem wartości wyrządzonej szkody i wyeliminowaniem z kwalifikacji prawnej tego występku art. 294 § 1 kk. Nie miało to jednak wpływu na wymiar orzeczonych kar jednostkowych. W tym zakresie wyrok Sądu Okręgowego został utrzymany w mocy. Zmniejszeniu uległ natomiast obowiązek naprawienia szkody związany z przypisaniem oskarżonemu występku opisanego w punkcie I, albowiem jedna z faktur została opłacona.

Zwięźle o powodach zmiany

Ustalenie braku sprawstwa oskarżonego, co do zachowań opisanych w punktach od 39 do 42 dotyczących występku przypisanego w punkcie II wyroku. Ustalenie, że faktura VAT nr (...) z dnia 07.12.2017 r wystawiona klientowi A. M. G. na kwotę 4 600 zł.

<p>została opłacona, co skutkowało zmniejszeniem nałożonego obowiązku naprawienia szkody.</p> <p>Zmiany dotyczące opisanego dwóch faktur, co było wynikiem omyłki Sądu Okręgowego.</p>			
<p>1.9. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji</p>			
<p>1.1.7. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia</p>			
<p>5.3.1.1.1.</p>		<p># art. 439 k.p.k.</p>	
<p>Zwięźle o powodach uchylenia</p>			
<p>5.3.1.2.1.</p>	<p>Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości</p>	<p># art. 437 § 2 k.p.k.</p>	
<p>Zwięźle o powodach uchylenia</p>			
<p>5.3.1.3.1.</p>	<p>Konieczność umorzenia postępowania</p>	<p># art. 437 § 2 k.p.k.</p>	
<p>Zwięźle o powodach uchylenia i umorzenia ze</p>			

wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia			
5.3.1.4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia			
1.1.8. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania			
1.10. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		
6. Koszty Procesu			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		
III	Brak podstaw do zwolnienia M. P. od ponoszenia kosztów postępowania i od opłaty. Wykonuje pracę zarobkową, nie została orzeczona wobec niego kara izolacyjna.		

	Oskarżony posiada możliwości zarobkowe i obowiązany jest ponieść wszelkie koszty postępowania.
7. PODPIS	
SSA Andrzej Wiśniewski SSA Piotr Brodniak SSO del. do SA Michał Tomala	

1.11. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	oskarżyciel publiczny		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Wysokość kary		
0.1.1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		

0.1.1.3.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego,	

	przepadku lub innego środka		
#	art. 439 k.p.k.		
#	brak zarzutów		
0.1.1.4. Wnioski			
#	uchylenie	#	zmiana

1.12. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	2		
Podmiot wnoszący apelację	obrońca oskarżonego		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	sprawstwa i winy		
0.1.1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.1.1.3.2. Podniesione zarzuty			

Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	

#	brak zarzutów		
0.1.1.4. Wnioski			
#	uchylenie	#	zmiana